

مدیریت آینده: اقتصاد ارتباطات

دکتر غلامحسن عیبری

ارتباطات اجتماعی را با بحران روپرتو خواهند کرد؟ اگر این مساله درست است، پس نقطه تاثیرپذیری ما بیشتر از کجا خواهد بود؟

مقدمه

چارچوب اجرایی ساختار اقتصادی، همواره تحت تاثیر نظامهای تولید بوده است - چه آن زمان که مقیاس تولید هدف بوده و تولید انبوه راهکار و چه زمانی که تنوع اقتصادی (Economies of Varieties) معیار تولید بوده است. در هر حال، بازار، تولیدکننده را در مسیر تولید هدایت کرده است. اما دو فرایند در این میان توجه را به خود جلب کرده‌اند: کالاهای تخصصی (Specialized) و کالاهای استاندارد. در سوی دیگر، تولیدکننده با دو پدیده روپرتو بوده: اول، عدم اطمینان و دوم، ریسک موردناظار. هر دوی این پدیده‌ها هم متاثر از تکنولوژی در دسترس تولیدکننده بوده‌اند.

این، فضای حاکم بر ارتباطات سازمانی از بعد اقتصادی بوده است. شناخت دائمه تاثیرپذیری ارتباطات از فناوری‌های پیش رو ناچیز نبوده و محیط‌های جدیدی را در دو طیف رقابت کامل و بازار انحصاری پشتیبانی نموده است. درک صحیح از ارتباطات در تلطیف و به کارگیری هرچه بهتر ساختارهای اقتصادی همواره بالهمیت بوده است. سالانه صدها هزار شرکت پا به عرصه وجود می‌گذارند و بیش از هفتاد درصد این موسسات در میان مدت قدرت رقابت خود را ازدست می‌دهند و بهانزوا کشیده می‌شوند. در کشورهای صنعتی، این موسسات در یکدیگر ادغام می‌شوند و در کشورهای در حال توسعه، این موسسات با روپردهای نامتجانس، دولتها را با ارتشا آشی می‌دهند و خودشان هم به تدریج در مسیر سقوط و انهدام قرار می‌گیرند.

اگر در جامعه‌ای حجم ارتشا در کلان اقتصادی بین ۱۵ تا بیست درصد باشد، ارتباطات چه وضعی خواهد داشت؟ و این مساله تا چه اندازه مناسبات فرهنگی و اجتماعی را تحت تاثیر قرار خواهد داد؟ از سوی دیگر، اگر نرخ بیکاری از دوازده درصد تا بیست و پنج درصد در مناطق مختلف در نوسان باشد، چه آثاری بر ارتباطات اجتماعی و متعاقباً بر ارتباطات سازمانی خواهد گذاشت؟

این مسایل نویسنده را به سوی حوزه جدیدی از ارتباطات سوق می‌دهد که از آن باعنوان "اقتصاد ارتباطات" یاد می‌کند. بدراستی، آیا معضلات اقتصادی،

- از دیدگاه Storper و Salais (۱۹۹۷) چهار دنیای متفاوت تولید پیش روی ما قرار دارند و در هریک از فرایندها نیز فضاهای رقابتی با روپردهای متفاوتی روپرتو می‌باشند. این چهار دنیای تولید عبارتند از^(۱):
- ۱- جهان صنعتی (The Industrial World).
 - ۲- جهان روابط بین اشخاص (The Interpersonal World).
 - ۳- جهان منابع هوشمند (Intellectual Resources).
 - ۴- جهان بازار (The Market World).

جهان منابع هوشمند در دهه ۱۹۹۰ میلادی از بعد باتکداری خود، سه تحول را ایجاد کرد: باتکداری خصوصی، باتکداری گویا و حساب‌های پس انداز چک.

این چهار دنیا، مشخصه‌های متفاوتی دارند: در جهان صنعتی، ارزیابی کیفیت با استانداردهای صنعتی صورت می‌گیرد، شکل عدم اطمینان با سیکل‌های تجاری تعریف می‌شود، واکنش در برابر عدم اطمینان با پیش‌بینی‌های کوتاه‌مدت و میان‌مدت روپرتو است و مبانی رقابت را قیمت‌ها تعیین می‌کنند. این دنیای صنعتی، تحت تاثیر مقیاس اقتصادی است و روابط بر حسب سازماندهی و مسوولیت‌پذیری تعریف می‌شوند. ارتباطات هم تحت تاثیر استانداردهای صنعتی است و با سیکل‌های تجاری، نوسانات خاص خود را نشان می‌دهد.

در جهان روابط بین اشخاص، ارزیابی کیفیت با قیمت‌ها شروع می‌شود و کیفیت منابع انسانی شکل عدم اطمینان را تعیین می‌کند، واکنش نسبت به این

دریافت فهمی رساتر از معرفت‌شناسی (Epistemology). در این راستا دو الگو یا روش برای شناخت ارتباطات موثرند: ۱- نگرش اپنایش (Cumulative View)، ۲- نگرش رقابتی.

در نگرش اول، هدف بهبود مستمر از شناخت واقعیت‌های محیطی است. در این فرایند، ارتباطات به طور گستردگای تحت تاثیر فناوری‌های نوین قرار می‌گیرد و به تدریج، ماهیتش دگرگون می‌شود. از یک سو، تولیدکننده با ساختار بازار روبرو است و از سوی دیگر، مصرف‌کننگان خود را با شناسه بازار (Identity) تطبیق می‌دهند. بدینه است که این ارتباط ساده نیست و به طور متعارف با تعارض روبرو است: مصرف‌کننده به کیفیت فکر می‌کند و در ارزیابی هم قیمت و استانداردها ملاک تصمیم‌گیری‌اش هستند، اما در سوی دیگر، تولیدکننده قربانی کیفیت و قیمت‌ها است. جهان منابع هوشمند می‌تواند در این راستا ارتباطات را به طور قابل قبولی بهبود بخشد و عنصر اعتماد را در "ارتباطات" تقویت نماید؟

در نگرش رقابتی مبنای بر انقلاب علمی استوار است^(۲) (Kuhn) و برنامه‌های تحقیق علمی (Lakatos) هدایتگر مساله می‌باشند^(۳). از دیدگاه Meek (۱۹۷۷) سه موضوع نگرش رقابتی را تحت تاثیر قرار می‌دهند^(۴):
 (الف) تحلیل دست‌نوشته‌ها، (ب) ارزیابی دامنه رقابت و (پ) توجه به ریشه‌های فرهنگی.

آنچه در این موضوع توجه را به خود جلب می‌کند، همانا شناخت مکانیسم تاثیرگذاری جهان تولید بر شناخت ارتباطات است. شکی نیست که رابطه بین ارتباطات و هریک از جهان‌های تولید بر یک مبنای مکمل استوار است، یعنی جهان بازار، ارتباطات مکمل خودرا می‌طلبند و یا در جهان منابع هوشمند، ارتباطات بر یک مبنای روش‌های علمی پایه‌گذاری می‌شود. این برخورد ما را به سوی محورهای جدیدی هدایت می‌کند که در شکل زیر ملاحظه می‌کنید:

نمودار فضای برخورد میان اقتصاد، فناوری و ارتباطات

همانطور که ملاحظه می‌کنید، محیط ارتباطات با فضای فناوری در فضای یک و دو سازگار عمل می‌کند، با ساختار اقتصادی فضای دو و چهار را مناسب می‌بیند و فضای فناوری هم با ساختار اقتصادی در محیط دو و سه همگن است. در عمل این سه بخش (اقتصاد، تکنولوژی و ارتباطات) تنها در محیط دو فصل مشترک دارند و

عدم‌اطمینان براساس وحدت بین اجتماعات منعکس می‌شود و رقابت مبتنی بر کیفیت است. بنابراین، ارتباطات در این ساختار متأثر از کیفیت نیروی انسانی است و انسجام بین لایه‌های اجتماعی، ساختار ارتباطات را دگرگون می‌سازد. در این جهان، کالاها به صورت تخصصی پایه‌ریزی می‌شوند و تولیدکنندگان با داده‌های اقتصادی (Critical) روبرو هستند. ارتباطات هم بهشت تحت تاثیر کیفیت قرار دارد و جوامع با کیفیت بالا، پیوندهای ارتباطی گستردگری را دنبال می‌کنند. علاوه بر این، غالباً انسان‌های کارآمد در این ساختار به طور موثرتری خود را عرضه می‌کنند و محصولاتی هم که تولید می‌شوند و تخصیص می‌یابند (Dedicated Products)، متفاوت هستند.

در جهان منابع هوشمند، فضا کاملاً دگرگون می‌شود و ارزیابی کیفیت تحت تاثیر روش‌های علمی قرار می‌گیرد، روند توسعه دانش تعیین‌کننده شکل‌های عدم‌اطمینان است و اعتماد به دیگران واکنش در برابر عدم‌اطمینان است، آموزش هم مبنای رقابت‌پذیری را منعکس می‌سازد. در این ساختار، اقتصاد با گونه‌های متفاوت تعریف می‌شود و با مقیاس اقتصادی کاری نیست. ارتباطات هم در این جهان هوشمند، نقش کلیدی دارد و با روند توسعه دانش، پیچیدگی‌های متفاوتی خواهد داشت. عنصر اعتماد نیز حوزه ارتباطات را به شدت تلطیف می‌کند و تولیدکننده تحت تاثیر ساختار بازار است. رویکرد دانش محوری، ارتباطات را هوشمند ساخته و مبانی نوینی را برای ساخت‌وساز اقتصاد تکلیف می‌کند.

در جهان بازار، ارزیابی کیفیت بر مبنای استانداردهای صنعتی و در شرایط عدم‌اطمینان پایه‌ریزی می‌شود، اشکال عدم‌اطمینان با دگرگونی در قیمت‌ها و مقدار تولید منعکس می‌شود و واکنش نسبت به عدم‌اطمینان بر مبنای دسترسی آسان مبتنی است. اساس رقابت در این فرایند قیمت‌ها است و کالاها به صورت استاندارد دیده می‌شوند. مصرف‌کننگان به کیفیت محصول توجه دارند و برای آنان هویت بازار (Market Identity) شناسه مهمی بشمار می‌رود. در جهان بازار، ارتباطات از طریق اتکای به استانداردها تعریف می‌شود و جهان منابع هوشمند، هدایتگر جهان بازار است.

از نظر ارتباطات بین این دنیاهای تولید، جهان منابع هوشمند به هر سه جهان اطراف خود ابرزی می‌دهد و آنها را برای رسیدن به اهداف یاری می‌رسانند. برای مثال، از بعد بانکداری خرد، جهان منابع هوشمند در دهه ۱۹۹۰ میلادی سه تحول را در جهان تولید ایجاد کرد: در جهان روابط بین اشخاص، بانکداری خصوصی را قوت بخشید؛ در جهان بازار، بانکداری گووا (Telephone Banking) را پایه‌ریزی کرد و در جهان صنعتی هم حساب‌های پس‌انداز چک (Cheque Saving) را معرفی کرد.

این چهار جهان تولید، چهار حوزه جدید را نیز در ارتباطات پایه‌ریزی نمودند که هریک به نوع خود ویژگی ممتازی دارد. مهم در این فضای شناخت اساس و اصول ارتباطات است که باید به طور جدی مبانی آن تعریف شود و شناسه راهنمایی را برای ما ایجاد کند.

شناخت ارتباطات

چرا اقتصاددانان می‌بایست روند ارتباطات را مورد مطالعه قرار دهند؟ پاسخ این سوال در دو فرایند خلاصه می‌شود: اول، شناخت جهت‌گیری ارتباطات و دوم،

ایجاد شد. کشورهای در حال توسعه که مفتون فرایندهای ارتباطی نوین شده بودند، به تدریج توانایی هماهنگشدن با سیاستهای بین‌المللی را از دست دادند و هرجو مرچ اطلاعاتی وسیعی در حوزه‌های مختلف به وجود آمد. آنها این پدیده را با نام "کترت‌گرایی" پذیرفتند، اما غافل از آن که در دام جدیدی از "سوئی مدیریت ارتباطات" گرفتار آمداند.

ورود تلفن‌های همراه نیز موج جدیدی از فردگرایی را به جوامعی تحمل نمود که رقابت‌پذیری و نقدپذیری در آنها جایگاهی نداشت. پیام‌ها لحظه‌به‌لحظه در سراسر دنیا منتشر می‌شدند و تقاضای باری عضویت در سازمان‌های بین‌المللی مرتباً رو به افزایش می‌گذاشت. بدین ترتیب، کشورهای فرآصنعتی، روند صنعتی‌شدن را پشتسر می‌گذاشتند، در حالی که در کشورهای در حال توسعه، به خاطر رویارویی "سنت و مدرنیسم" جنگ و گریز ادامه داشت. در این شرایط، هویت‌دادن به ارتباطات و پذیرش یک مدیریت کلان‌الزامی بود. این مدیریت نه به معنی محدودساختن، بلکه به منظور جهت‌دادن به آزادی‌های فردی توصیه می‌شد. توضیح اینکه، فرض عقلانیت رفتاری مقبول قرار می‌گیرد، اما در شرایط انفجار اطلاعات، ممکن است که این عقلانیت تحت تاثیر اطلاعات، کنش‌های نامتجانسی را به همراه داشته باشد. بر این مبنای، توصیه می‌شود که پذیرش فضای فناوری و ساختار اقتصادی با مدیریت ارتباطات در یک راستا قرار گیرند. تورمهای افسارگی‌ساخته که بیشتر ماهیت روانی دارند و روند بیکاری که عمدتاً به علت ناکارآمدی فرهنگ سنتی شکل گرفته است، بخش قابل توجهی از مدیریت ارتباطات را دربرمی‌گیرند. منظور از ماهیت روانی جامعه نیز همزمانی پدیده‌ها و عدم درک صحیح از آنها است که باعث می‌شود اولویت‌ها انسجام واقعی خود را از دست بدهند و اصل استمرار با انقطاع روبرو شود. اشاره به فرهنگ سنتی نیز بیان تعارض مشروعی است که بین فرهنگ سنتی و پدیده‌های نو وجود دارد. برای مثال، ممکن است در آینده ما با خانواده‌های روبرو شویم که زن و مردشان در دو محیط شهری مختلف به کار مشغول باشند. بدیهی است که فرهنگ سنتی با این پدیده به سهولت کنار نخواهد آمد و در توجه، بیکاری به طور گستردگی افزایش خواهد یافت.

توصیه می‌شود که پذیرش فضای فناوری و ساختار اقتصادی با

مدیریت ارتباطات در یک راستا قرار گیرند.

اما رسانه‌ها در این شرایط باید "جوشکن" باشند و "فرضت‌طلبی"‌ها را ختنا کنند، تا تورم نتواند ماهیت ساختار اقتصادی را به چالش بکشد. مدیریت ارتباطات نیز می‌بایست اهداف معطوف به تعالی جهان منابع هوشمند را فعال سازد تا منابع هوشمند بتوانند سایر مجموعه‌ها مانند جهان بازار را تقدیه کنند. هم‌زمان مدیریت ارتباطات از سوی دیگر می‌بایست لایه‌های بوروکراسی دولتی را نیز نسبت به اهداف سازمانی حساس کند و هماهنگی گستردگی از را در نظام سازمانی به وجود آورد. در این راستا قیمتگذاری، روش‌های علمی و استانداردهای عمومی صنعتی، معیارهای ارزیابی ارتباطات در فرایند تولید خدمات می‌باشند.

Schabas (۱۹۹۲) تاریخ اقتصادی را به مثابه تاریخ علوم تلقی می‌کند^(۵) و این برداشت تاریخ ارتباطات را به تاریخ اقتصادی مرتبط می‌داند. لذا همانطور که مدیریت اقتصادی یک مفهوم کلیدی را در خود جای داده است، مدیریت ارتباطات

"مدیریت ارتباطات - اقتصاد" می‌تواند فصل مشترک دوم را به حداقل ممکن ارتقا دهد.

از آنجاکه در شکل دینامیک (بیوبا) موضوع چهار جهان تولید را در یک برهه از زمان تجربه می‌کیم، لذا همین پویایی در بخش اقتصاد نیز از طریق شناخت تعادل عمومی و ارتباطات از طریق سازگاری و ایجاد جو اعتماد می‌تواند فضای منطقی‌تری را برای رشد اقتصادی ایجاد کند.

تحولات گسترده در حوزه فناوری و اقتصاد، تحولات مستمری را در نظام ارتباطات توصیه می‌کند که از بعد نظری با تعارض مشروع (Legitimate Conflicts) روبرو است. بخشی از این تعارض، بهدلیل چندبعدی بودن ارتباطات از درون‌سازمانی تا برونو سازمانی و از درون‌گرایی تا برونو گرایی را دربرمی‌گیرد. این ارتباطات از طریق ساختار بوروکراسی (سازمان‌ها) بر عادات، هنجارها، داش و اولویت‌ها، تأثیرگذار است و محیط ارتباطی را پویا می‌سازد.

② در جهان منابع هوشمند، فضا کاملاً دگرگون می‌شود و ارزیابی کیفیت، تحت تاثیر روش‌های علمی قرار می‌گیرد.

مدیریت ارتباطات

ارتباطات، مجموعه‌ای از رسانه‌ها را تشکیل می‌دهد که به پیام‌های ما جهت می‌دهند. برای مثال، نشریات می‌توانند اندیشه مردم را نسبت به فرایندهای تصمیم‌گیری اصلاح یا تسریع نمایند. این رسانه‌ها ممکن است نشریات مکتوب باشند و یا رسانه‌هایی مانند سینما، تلویزیون و...

رسانه‌ها با انقلاب فرآصنعتی رایانه‌ها و PC جهت‌گیری جدیدی را پیش روی مردم قرار دادند و با ورود اینترنت و پست الکترونیکی، حوزه ارتباطی گسترده‌ای در سطح جهانی ایجاد شد و اصطلاحاً دهکده جهانی به وجود آمد. کشورهای صنعتی و توسعه‌یافته در این دهکده جهانی توانستند فرستادهای خوبی را فراهم کنند و با انفجار اطلاعات، فصل جدیدی از نظم نوین جهانی را پدید آورند. این موفقیت آنقدر گسترده بود که شکاف عمیقی میان کشورهای فرآصنعتی و در حال توسعه

در جهان بازار، ارزیابی کیفیت برمبنای استانداردهای صنعتی و در شرایط عدم اطمینان پایه‌ریزی می‌شود.

بین طبقات اجتماعی را گسترش می‌دهد. کاهش ارتباطات اجتماعی هم می‌تواند محصول اثرباری "ساختار اقتصاد تبعیض‌گرا" باشد. بنابراین، در شرایطی که تبعیض‌گرایی ساختار اقتصادی کاملاً آشکار است، ضعف ارتباطات اقتصادی هزینه‌بر خواهد بود و تعامل نیروهای کاری را در فرایند تولید با مشکل روپرتو خواهد ساخت.^(۶)

ارتباطات اقتصادی لازمه ورود به جامعه اطلاعاتی است، از این‌رو، محیط دانش نظری و ظرفیت‌سازی ذهنی به شدت نیازمند گسترش ارتباطات اقتصادی است. این نیازمندی گاه حاکی از ارتباط بین تولیدکننده و مصرف‌کننده در جوامع مختلف است و در شرایطی هم نیازمند ارتباط بین تولیدکنندگان مختلف در جوامع صنعتی است. این ارتباط نه تنها مستلزم حفظ بازار است، بلکه توجه به گسترش بازار و پیوند میان بازارها نیز ضروری است. از آنجا که ارتباطات اقتصادی، هزینه‌های اضافی دارند، لذا مدیریت ارتباطات باید به حداقل رساندن هزینه‌ها را در مدت‌نظر داشته باشد.

از سوی دیگر، حفظ و نگهداری ارتباطات اقتصادی هم حائز اهمیت است و نمی‌توان نسبت به آن بی‌توجه بود. از آنجا که ماهیت ارتباطات اقتصادی در اثر مرور زمان چار تغییر می‌شود و ارزش آن با نوسانات روپرتو است، لذا توصیه می‌شود که نسبت به ارتقای سطح ارتباطات اقتصادی توجه کافی مبذول شود. این موضوع می‌تواند زمینه مناسبی را برای دستیابی به فناوری‌های نوین و دانش پنهان فراهم نماید.

تعیین اولویت‌ها

شناخت اولویت‌های ارتباطی، اقدامی شجاعانه و حائز اهمیت است، زیرا مدیریت راهبردی را تحت تاثیر قرار می‌دهد و مراحل توفیق و دستیابی به اهداف را کوتاه می‌کند. نکته حائز اهمیت در این رابطه پدیده "شناخت" است. شناخت، محصول تحلیل منطقی فرایند است و این مهم به سهولت حادث نمی‌شود و مشکل آن در سرمایه‌های انسانی است که نمی‌تواند "اصل جامعیت" را در رفتار خود منظور نماید. پدیده "افراط و تفریط" بالاترین سطح انحراف معیار از حد بهینه ارتباطات است.

در شرایطی که تبعیض‌گرایی ساختار اقتصادی کاملاً آشکار است، ضعف ارتباطات اقتصادی هزینه‌بر خواهد بود و تعامل نیروهای کاری را در فرایند تولید با مشکل روپرتو خواهد ساخت.

از دیدگاه کمی، برنامه‌ریزی نیروی انسانی می‌تواند در چارچوب برنامه‌ریزی خطی تعریف شود. متغیر تصمیم‌گیری، تعیین تعداد کارکنان در هر شیفت کاری است. هدف از برنامه‌ریزی، کاهش هزینه نیروی انسانی است. افزایش تعداد کارکنان به مفهوم گسترش حجم ارتباطات است. افزایش حجم امکانات ارتباطی مانند تلفن، اینترنت و رسانه‌ها نیز در شدت (Intensity) ارتباطات تاثیرگذار است. بر این مبنای، تعیین حد مطلوب ارتباط برای فرد، سازمان، اجتماع و بنگاه‌های اقتصادی حائز اهمیت است.

شناخت اولویت‌ها می‌تواند منعکس‌کننده هنر تصمیم‌گیری باشد. این هنر را از

نیز در همین راستا مفاهیم خاصی را برای پیوند در حوزه‌های مختلف صنعت به دنبال دارد.

یادآور می‌شوم که صنعت مطبوعات در ساختار اقتصاد ایالات متحده جایگاه ویژه‌ای دارد و توانمندی آن در ایجاد همبستگی میان لایه‌های اجتماعی نیز کاملاً مشهود است.

ارتباطات اقتصادی

ساختار اقتصادی نه در شرایط بازار رقابت کامل قرار دارد و نه می‌تواند فضای انحصار کامل را دربرگیرد. این پدیده محصول روابط بین‌الملل است. بلوک‌های اقتصادی مختلف از یک سو، و حساسیت روابط بین کشورها به دلایل مختلف (مانند موقعیت استراتژیک، توانمندی‌های نظامی یا اقتصادی و یا توجه به مسایل و موضع‌های گوناگون) از سوی دیگر، جهت‌گیری‌های جدیدی را پیش روی حاکمیت‌های مختلف قرار داده‌اند. این موضوعات ارتباطات اقتصادی را از یک حالت آرام و مطمئن، به یک موقعیت سخت و ریسک‌پذیر سوق می‌دهند. برای مثال، ارتباطات اقتصادی در شرایط "تحریم" و یا عضویت در سازمان جهانی تجارت (WTO) دو الگوی کاملاً متفاوت می‌باشند و آثار آنها بر تورم، کاملاً قابل رویت است.

صنعت مطبوعات در ساختار اقتصاد ایالات متحده جایگاه ویژه‌ای دارد و توانمندی آن در ایجاد همبستگی میان لایه‌های اجتماعی نیز کاملاً مشهود است.

این ارتباطات در سطح کلان سرمایه‌گذاری‌های ابوجه را مورد هدف قرار می‌دهد و روند انتقال فناوری را با مشکل روپرتو می‌سازد. در سطح خرد، ارتباطات حجم فعالیت زیادی دارد و سرعت اقدامات اقتصادی را کاهش می‌دهد. به عبارت ساده‌تر، فضای اقتصادی (Economic Climate) روابط اقتصادی را تعریف و اثرباری آن را بر مقیاس اقتصادی تعیین می‌کند. بدون تردید این پدیده بر روند صادرات - واردات هم تأثیر می‌گذارد و فضای تصمیم‌گیری را دگرگون ساخته و باعث تأخیر (Delay) در انجام کارها می‌شود، کما اینکه پایین‌آمدن حجم ارتباطات اقتصادی ایران در دهه اخیر، می‌تواند بر رشد اقتصادی تاثیرگذار باشد.

ارتباطات اقتصادی روند توسعه روابط چهار دنیای متفاوت تولید را تسريع می‌کند. در این رابطه، مهمترین حجه تولید، مربوط به جهان مابعد هوشمند است که در آنجا ارتباطات درون‌ساختاری با ارتباطات برون‌ساختاری هوشمندتر می‌شوند و قدرت رقابتی بیشتری می‌باشد. این بدان معنی نیست که ارتباطات در جهان بازار کم‌اهمیت‌تر است، بلکه تاکید بر اثربخشی (Effectiveness) است. با وجود این، نمی‌توان جایگاه ارتباطات را در رقابت‌پذیری جهان بازار نادیده گرفت.

ارتباطات اقتصادی در بعد روانشناسی به صورت درون‌فردی عمل می‌کند و از دیدگاه جامعه‌شناسی وحدتگر است. انگیزه‌های انسان اقتصادی برای معاملات، ریسک سرمایه‌گذاری و حفظ سرمایه، محیط ارتباطی درون‌فردی را تغییر می‌دهد و این مهم اگرچه برای سرمایه‌های انسانی با درآمد بالا و سطوح درآمدی پایین تغییر می‌کند، اما هر دو گروه به اهمیت و جایگاه ارتباطات واقف هستند. در نگاه جامعه‌شناسی، اقتصاد تبعیض‌گرا، جریان وحدت رویه را مخدوش ساخته، تعارضات

می‌سازند. این درگیری به شکل ارتباطی و تعارض - اعم از پنهان و آشکار - جلوه‌گر می‌شود. رویدها با موقعیت سازمانی و اهمیت نوع ارتباط تغییر نموده، آثار متفاوتی را بر جای می‌گذارند. نوع سازمان نیز به شکلی بر رویدهای ارتباطی تاثیرگذار است. بنگاه‌های اقتصادی کوچک یا بزرگ و نظامهای صنعتی بزرگ در مقابل نظامهای آموزشی، تفاوت‌های زیادی با یکدیگر دارند و رویدهای کاری را تحت تاثیر قرار می‌دهند.

مسایل فنی از سوی دیگر نیز حائز اهمیت هستند و بستگی به سطح فناوری، مشکلات عدیدهای را پیش‌روی سرمایه‌های انسانی قرار می‌دهد. سطح مهارت‌های فنی می‌تواند شکل ارتباط با پدیده را تغییر دهد. هرچه سطح فناوری پیچیده‌تر شود، امکان روپارویی ارتباطی با روش‌های سنتی ناکام‌آمدتر خواهد بود. مسایل فنی بر ساختار سازمانی هم تاثیر می‌گذارند و ساختار سازمانی تعیین‌کننده نوع ارتباط کارآمد است.

برنامه‌های کاری - اعم از برنامه‌های جاری و برنامه‌های کلان - نیز نوع ارتباط را تعیین می‌کنند. بدینهی است که برنامه در سطح عملیاتی و سطح استراتژیک متفاوت است و هر سطحی از عملیات نوع ارتباط خاص خود را می‌طلبد. توضیح اینکه معمولاً برنامه در سه سطح ارشد، میانی و اجرایی طبقه‌بندی می‌شود و صرف‌نظر از نوع ارتباط حاکم در همان سطح، بر سایر ارتباطات دیگر سطوح نیز تاثیرگذار خواهد بود.

درنهایت مساله اولویت‌ها قرار دارد و به علل مادی و معنوی، اولویت‌ها از هر سازمان به سازمان دیگر و از هر سبک مدیریت به سبک دیگر، با نوسان روبرو می‌شود. در عمل، این تغییر چهره ساختار بنگاه‌ها یا محیط‌های اجتماعی، نوع ارتباط را دگرگون ساخته است. این تفاوت‌ها در فروشگاه‌ها، آموزشگاه‌ها و بنگاه‌های اقتصادی کوچک و بزرگ به صورت کاملاً متفاوتی چهره ارتباطات را تحت تاثیر قرار داده است.

موقفیت و شکست بنگاه‌های اقتصادی، محصول جایگاه ارتباطات در فرایند تولید است. ارتباطات تنها خرید و فروش نیست، بلکه فضای گستره‌تری از تضمیم‌گیری را شامل می‌شود. از این رو، بازده فعالیت‌های اقتصادی، با نوسانات زیادی روبرو است. تحلیل منطقی مسایل و موضوعات، آهنگ ارتباطات و نحوه روپارویی ارتباطی را در ارزیابی با کنش مناسب از یک حالت حسابگر ایانه خارج و برمنای کش‌های تفاهم‌آمیز سازماندهی می‌کند. برمنای دیدگاه‌های هابرماس (۱۹۸۴) انسان در کنش ارتباطی اساساً محدود به موقفیت‌های شخصی نیست، بلکه هدف‌هایی را تعقیب می‌کند که بتواند برنامه‌های کنشی را برمنای تعریف‌هایی از موقعیت مشترک هماهنگ سازد^(۸). بر این مبنای می‌توان پیچیدگی ارزیابی کنش را در مقابل پدیده‌ها احساس کرد.

نوع واکنش نیز بسیار بالاهمیت است و در محیط‌های مختلف تولید، حساسیت‌ها متفاوت است. در بیشتر موارد، شاهد هستیم که سرمایه‌های انسانی با توجه به مسوولیت‌هایی که به عهده دارند و شخصیتی که از آنها انتظار می‌رود، نوع ارتباط خود را تعریف می‌کنند. ساده‌ترین کالبد ارتباطی را می‌توان در نوع ارتباط دانشجو و استاد در کلاس درس شاهد بود که از هر دانشجو به داشتگی دیگر تغییر می‌کند و نمی‌توان الگوی مشخص و معنی را برای شناخت رابطه پیشنهاد کرد، هرچند که دامنه ارتباط چندان هم نامحدود نمی‌باشد و اگر استانداردها تعریف شده باشند، امکان دستیابی به الگوی ارتباطی وجود دارد.

طریق الگوپذیری می‌توان تقویت نمود و مانع اصلی در این راستا هم بحث "ستبزه‌جویی" است. غرب‌ستبزی یا دین‌ستبزی، نمونه‌هایی از انحراف از سطح مطلوب ارتباطات می‌باشند. گسترش فعالیت‌های جهانگردی و حذف روادید هم نمونه‌هایی از بیشینه کردن فعالیت‌ها و ارتباطات می‌باشند. همچنین رفتارهای انعطاف‌پذیر، قابلیت پذیرش وجود جواب‌های قابل قبول متعدد و برخورد ملایم با ارتباطات سازمانی یا اجتماعی، نمونه‌های بسیار خوبی از ایجاد شرایط قابل قبول برای ارتقای سطح ارتباطات بشمار می‌روند. وجود بنگاه‌های بزرگ اقتصادی و نوسان جایگاه رقابت‌پذیری آنها در طول دههای مختلف، به طور غیرمستقیم محصول مدیریت موفق ارتباطات اقتصادی است. در این شرایط، ارتباطات می‌باشد فضاهای مختلف را به اشکال متفاوت تلطیف و تسریع نماید.

در تحلیل ارتباطات به عنوان یک پدیده اجتماعی، می‌باشد پدیده زمان و مکان را هم دخلات داد و این، درک منطقی Giddens (۱۹۷۹) در رساله "مسایل اصلی در نظریه اجتماع" است^(۷). این شناخت و بهادران به زمان و مکان، می‌تواند اولویت‌ها را تغییر دهد. نزدیک‌شدن برخی از بنگاه‌های اقتصادی و ادغام آنها در یکدیگر یا قطبی‌شدن برخی از جوامع، نمونه‌هایی از اهمیت ارتباطات در بستر زمانی - مکانی متفاوت بشمار می‌روند.

موقفیت و شکست بنگاه‌های اقتصادی، محصول جایگاه ارتباطات در فرایند تولید است.

شناخت اولویت‌ها در دنیای مدرن ممکن است بخدمات بسیار سخت و دشوار است. کشورهای فرآصنعتی پیش‌نیازهای لازم برای ورود به دنیای ارتباطات را دارند، اما این پیش‌نیازها برای کشورهای در حال رشد چندان ملموس نیست و تجزیه‌گسترهای از آن حمایت نمی‌کند. کشورهای فرآصنعتی برای دسترسی به بازارهای مصرف، ضرورت اولویت‌های ارتباطی بین دو جامعه یک میلیون نفری و یکصد میلیون نفری را کاملاً درک می‌کنند، اما این نکته برای کشورهای در حال رشد چندان روش نیست، زیرا هم رابطه مبادله (Terms of Trade) منطقی نیست و هم تقاضا برای فناوری‌های نوین چندان قابل اعتماد نمی‌باشد. برای مثال، نوسانات ترخ انرژی - نفت در سال‌های ۲۰۰۴-۲۰۰۶ آنقدر زیاد بود که تحلیلگران را با مشکل "پیش‌بینی" روبرو ساخت. این نارسایی عمدهاً محصول بی‌نظمی در ارتباطات جهانی بود. ورود فناوری‌های ناسارگار به جوامعی که با "فردگاری" (Individualism) در تعارض قرار دارند، محیط ارتباطی را با مشکل روبرو می‌سازد و تحلیلگران این نارسایی را نوعی پدیده امریکازادگی (Americanization) می‌نامند و محیط ارتباطی را مسموم می‌یابند.

مشکل ارتباطات

معضل پیچیده ارتباطات در هر سطحی که مورد مطالعه قرار گیرد، در اساس، رفتار انسان را هدف قرار می‌دهد. این پدیده با شخصیت انسان‌های درگیر با مساله روبرو است، شخصیتی که نمی‌تواند نسبت به عوامل زیر بی‌توجه باشد: ۱) رویدهای، ۲) مسایل فنی، ۳) برنامه کاری، ۴) اولویت‌ها. هریک از عوامل فوق‌الذکر به شکلی محیط ارتباطی را با چالش روبرو

نقطه تاثیرپذیری

ارتباطات در ساختارهای اقتصاد تبعیض‌گر، مسیر ارتشا را هموار می‌کند و چالش‌های آن نیز با تورم، رکود و ورشکستگی از یکسو، و با بیکاری از سوی دیگر همراه است. در این فضاء، معضلات اقتصادی، ارتباطات اجتماعی را در "گرداب" قرار می‌دهند. این نوع جوامع، نظام معرفتی خود را بر اثبات‌گرایی کلاسیک پایه‌گذاری می‌کنند و همه چیز از جمله ارتباطات در خدمت حاکمیت سرکوبگر قرار می‌گیرند، لیکن بارقه‌هایی از نظام معرفت‌شناسی دانش "انسان‌دستانه" هم دیده می‌شود که رفتار بی‌تفاوت را در خود پرورش می‌دهد.

ارتباطات در این شرایط، جهان تولید چهارگانه Storper (۱۹۹۷) و همکارانش را به یکدیگر مرتبط نمی‌سازد و خودآگاهی توده‌ها را در سطح پایینی نگه‌دارد، در حالی که وظیفه ارتباطات فراتر از اینها است و در محیط معرفت‌شناسی دانش انتقادی که مورد حمایت هابرماس و پیروان مکتب فرانکفورت است، هر چند که موفق به ارتقای سطح خودآگاهی توده‌ها در مواردی نمی‌شود، اما در ایجاد پل ارتباطی میان جهان تولید فرآصنعتی موفق است.

بنابراین، اگر در مسیر شناخت ارتباطات و مدیریت آن به درستی عمل کنیم، حل مشکل ارتباطات از طریق تعیین اولویت‌ها آسان خواهد بود. اقتصاد ارتباطات هم در این شرایط سازنده عمل می‌کند، اما به‌خاطر داشته باشیم که اقتصاد ارتباطات در محیط دانش‌محور و انفجار اطلاعات بارور می‌شود و به سهولت نمی‌توان از این علم - اقتصاد ارتباطات - بهره‌برداری کرد، زیرا فضای انتقال جامعه از سنت به مدرنیته، بر پایه‌های منطقی استوار نیست. بنابراین، محیط ارتباطی

بانک و اقتصاد

ماهانامه بانکی - اقتصادی

خواننده ارجمند

مجله بانک و اقتصاد برای شما تهیه می‌شود و از آن شما است.

بنابراین:

(۱) مطالب خودتان را برای درج در نشریه ارسال فرمایید.

(۲) ما را از پیشنهادها و نظریات خود بهره‌مند کنید.

(۳) برای پیام‌های تبلیغاتی خود از امکانات ما بهره بگیرید.

نشانی: تهران / خیابان حجاب / کوچه سوم / شماره ۱۳ / صندوق پستی: تهران ۱۴۱۵۵-۵۵۴۸ تلفن و نمایر: ۸۸۹۵۱۳۲۹